

De Drie Goddelijke Deugden

Ravels Weelde Poppel

Tijdschrift van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw

Jaargang 22, nr: 85: September 2017

Inhoud

Voorwoord.....	1
Lief en Leed.....	2
Ons moe –moe Nelly Zegers 100 jaar	3
Het zesde half jaar van “Den Grooten Oorlog”	6
Voorbij Activiteiten.....	20
Luitenant-Kolonel Coenraad Van Valkenburg	22
Winnaar Heemkunde Quiz 2017	28

Lidmaatschap

Voor 20 euro bent u lid van onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging.

U bent steunend lid bij storting van een hoger bedrag.

(Onze vereniging kent enkel het systeem van gezinslidmaatschap.)

U ontvangt 4 x per jaar een nummer van tijdschrift “De Drie Goddelijke Deugden”.

Ook hebben leden en hun gezin steeds gratis toegang tot Heemkundemuseum “ Het Kaske” te Poppel.

Tevens kan er aan de meeste activiteiten van onze vereniging gratis worden deelgenomen.

Opzegging van het lidmaatschap kan jaarlijks kenbaar gemaakt worden voor 1 december.

Voorradige publicaties

Steeds op aanvraag te bekomen. Zie contactgegevens.

Afbeelding voorblad: Brielle Klinkerpleintje met St. Catharijnekerk

Afbeelding achterblad:

Gedenkplaat van de 100-jarigen van de gemeente Ravels in Home O.L.Vr. van de Kempen.

Voorwoord

De laatste maanden zijn er herdenkingen geweest van de Eerste Wereldoorlog.

Op 7 juni 2017 werd de Mijnslag bij Mesen herdacht. Verscheidene gekroonde- en staatshoofden waren aanwezig. Met een ingetogen plechtige soberheid werd met eerbied en respect de talloze slachtoffers van deze mensenslacht herdacht.

Prins William, Prinses Astrid en Enda Kenny te Mesen en minister-president van Vlaanderen Bourgois legt een bloemenkrans te Ploegsteert op 7 juni (bron: Deredactie.be)

De Last Post aan de Menenpoort te Ieper bijgewoond door koningin Mathilde en prinses Kate (Bron: Deredactie.be)

Vervolgens werd er op 30 juli te Ieper een speciale Last Post uitgevoerd gevolgd door een Britse spectaculaire evocatie op de Grote Markt van Ieper.

Op 31 juli werden de herdenkingsplechtigheden afgerond op het Britse Gemeenbest kerkhof Tyne Cot te Passendale.

We konden op televisie deze plechtigheden rechtstreeks volgen. Deze herdenkingen stemmen ons steeds tot een grote ingetogenheid en erkentelijkheid tegenover de gevallen. Dank zij de opoffering van deze jonge jongens hebben we onze vrije samenleving kunnen opbouwen.

De Grote Oorlog heeft ook de echte kentering van het Ancien Régime naar de huidige democratische tijd verwezenlijkt. Door de geweldige tegenslagen die deze oorlog veroorzaakte aan verschillende bevolkingen, zijn het Russische Tsarendom, het Duitse keizerrijk en de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie ontbonden. We mogen ook nooit vergeten dat deze oorlog begonnen is onder familieleden. Bijna alle koningen, tsaren en

keizers waren neven van elkaar of aangetrouwde familie. Dit waren de laatste overlevenden van het Ancien Régime. Zij regeerden in enkele landen nog dictatoriaal. Na de Eerste Wereldoorlog werd hier komaf mee gemaakt.

Een ding moet mij nog van het hart: Had deze oorlog, die betwist werd onder koninklijke en keizerlijke families in Europa en waarbij miljoenen mensen het leven lieten, niet vermeden kunnen worden door een goede interfamiliaire communicatie? Zouden de nabestaanden van deze gekroonde hoofden zich geroepen voelen om te vragen naar een generaal excuus of pardon voor die Grote Ramp? Deze nederige daad zou hen sieren bij een van de volgende plechtigheden de komende jaren. Het is heel belangrijk voor het collectieve geheugen dat we blijven herdenken en gedenken opdat onze jongeren het niet zullen vergeten en om te voorkomen dat deze misdaden uit het verleden opnieuw zouden kunnen gebeuren.

Luc Andries, voorzitter

Lief en Leed

Graag feliciteren wij met hun gouden bruiloft (50 jaar):

De heer en mevrouw Van der Voort-Mermans te Weelde op 26 augustus 2017

Graag feliciteren wij met hun diamanten bruiloft (60 jaar):

De heer en mevrouw Segers-Van Gestel te Weelde op 27 augustus 2017

De heer en mevrouw Van de Pol-Heykants te Poppel op 18 mei 2017

Onze deelneming betuigen wij bij het overlijden van:

Greet Moonen, echtgenote van Lu van de Pol, overleden te Poppel op 16 mei 2017

Suzanne Jansens, weduwe van Mil Gijsbrechts, overleden te Arendonk op 20 mei 2017

Fina Van Beek, weduwe van Fan Van Sweevelt, 17 juni 2017

Julia Woestenburg, weduwe van Jos Versteynen, overleden te Turnhout op 17 juli 2017

Zuster Benigna van Jezus, karmelietes, geboren Rosa Nobels. Overleden te Weelde op 14 augustus 2017

*Om zeker te zijn dat we niemand vergeten te vermelden, vragen wij u ons op de hoogte te brengen via één van de bestuursleden,
e-mail of briefje aan: Nicolaus Poppelius, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel*

Ons moe –moe Nelly Zegers 100 jaar

Door: Heidi De Bont

Op zondag 25 juni 2017 vierden wij haar verjaardag met kinderen/klein, achter en achterachterkleinkinderen met een hapje en een drankje in het rusthuis.

Vrijdag 30 juni 2017 de dag van haar 100ste verjaardag vierden wij met kinderen rusthuisbewoners, personeel, Burgemeester en schepen in het rusthuis met lekkere taart en een drankje.

Moe - Moe heeft zeker deze beide dagen genoten van haar feestje.

Lekker mee gegeten en gedronken.

Zij is geboren in een gezin met vijf dochters, waar moeder al snel wegviel en vader de kinderen alleen heeft opgevoed en grootgebracht.

Moe-moe heeft altijd meegeholpen in het ouderlijk huis. Na haar huwelijk beredderde ze twee huishoudens. Ze hielp haar man, runde haar eigen huishouden en ging poetsen bij een bejaard gezin.

Ze kreeg in haar huwelijk zes kinderen, drie meisjes en drie jongens.

Ze heeft al haar zusters overleefd.

Haar oudste dochter Rosa, overleed op 10/05/2016 op 75 jarige leeftijd.

Dit was en is voor haar moeilijk te verwerken.

Ze kreeg 15 kleinkinderen, 24 achterkleinkinderen en 2 achterachterkleinkinderen.

Vroeger had de jongste zoon een jeugdclub "The Kid Boys" thuis.

Dit jeugdhuis werd in het weekend druk bezocht door de jeugd van Weelde en omstreken.

Hier was ze een zorgzame moeder voor de jeugd.

Moe-moe had voor ieder jeugdprobleem een oplossing:

- jongens met lang haar, goed verzorgen en dikwijls wassen;
- teveel gedronken, je mocht niet gaan voor je bij haar een kopje koffie had gedronken;
- relatie problemen...ook daar was ze het luisterend oor;
- een kapotte broek werd ter plaatse door haar hersteld...

Heel veel 50-tigers zullen haar herinneren uit die goede oude tijd en dat zij altijd klaar stond voor hen!!!!

Nelly keek samen met vader Nellis toe dat alles goed verliep. Nellis overleed in november 1988.

Zij hadden allebei een hart voor de jeugd.

Zij kan en kon steeds héél boeiende verhalen vertellen.

Zij is een ongelooflijke zelfstandige dame die tot haar 97ste nog steeds zelfstandig woonde en een echte plantrekker was.

Ze dronk 's avonds graag een porto, daar kon ze goed van slapen en dat was beter dan een slaappilletje.

Tot op hoge leeftijd reed zij met de auto.

Haar wijze raad was steeds: "ZO IS HET LEVEN !!!". Kinderen en kleinkinderen hebben deze zin al vaak gehoord in hun leven.

Zij is een sterke dame die zegt: "wat het leven ook brengt, je zal altijd vooruit moeten en er het beste van maken".

Twee kleinkinderen van Nelly schrijven het volgende voor haar 100ste verjaardag:

"Dag moe-moe. Als ik met je wil praten dan moet ik in je oor schreeuwen. Je zegt dan vrijwel meteen: niet zo hard roepen. We frutselen dan wat aan je hoorapparaat en dan lukt het weer beter. En dan pak ik je handen vast, ze voelen lekker warm en zacht als fluweel. Ik wil ze niet loslaten. Je pakt dan de zoom van mijn kleding. Over de kwaliteit hebben we al menig discussies gehad. Nog even onze kapsels checken. Ja, zo kort is echt beter! En dan pak ik je handen terug. Ik zie de huid ervan elk jaar doorzichtiger worden. Wat hebben die handen hard

gewerkt, mijn tranen geveegd, mijn poppen gekleed, mijn bedje gemaakt, mijn kinderen gestreeld.
Lieve schat, hoe word je nu toch zo oud? Was het elke dag een glaasje porto? Of een lapje spek? Of een peperkoek? Maar nee, het ging gewoon vanzelf.

Heel oud worden is gewoon een kwestie van geduld. De oorlog doorstaan, een gezin grootbrengen, mee zorgen voor de kost en daarna een rustig regelmatig leven leiden zonder de stress van de huidige tijd.

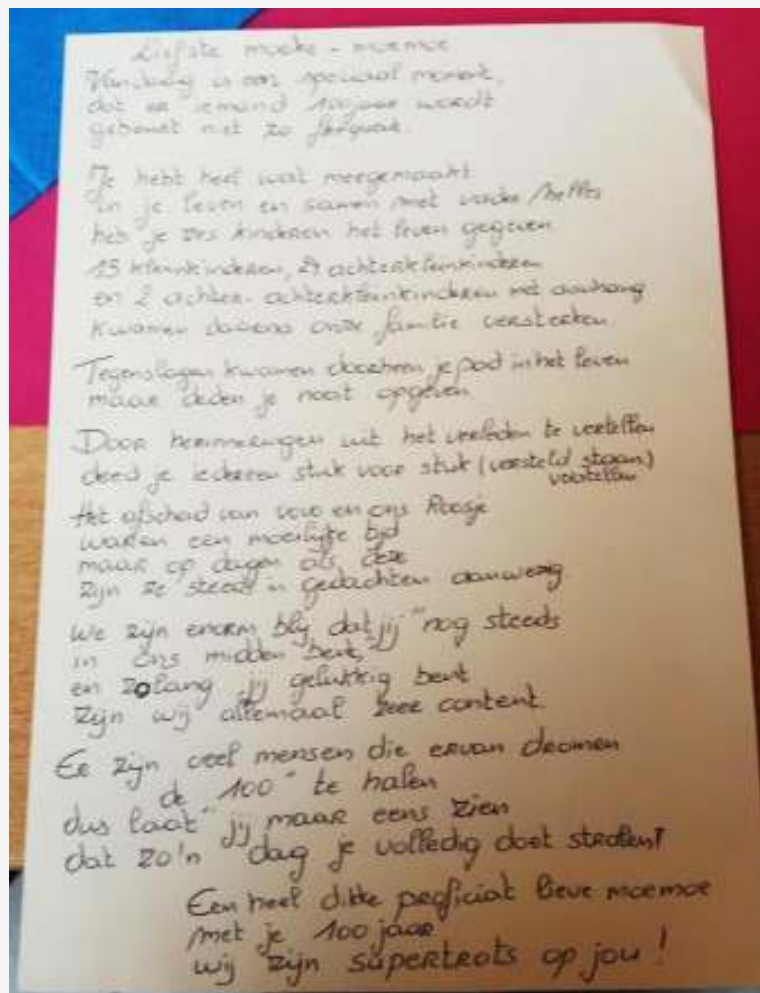
Onderweg heb je zeker ook verdriet gehad maar dat kon je snel weer relativeren: "zo is het leven" was daarbij je weerkerende gezegde.

Wat ben je toch een voorbeeld, mijn inspiratiebeest! Zo ongelooflijk wijs, zo'n sterke wilskracht, zo'n ongelooflijke positieve levenskijk.

Van harte, allerhartelijkst gefeliciteerd met je 100ste verjaardag. Doe er gerust nog wat jaartjes bij lieve schat.

Wij, het jonge volk willen je belange nog niet missen! XXX

Vanwege je metekindje Chantalle."

Jan Versweyveld, bekend Kid-Boys clublid uit Poppel zegt het volgende:

"NELLY van de KID-BOYS!!!! Yeah..... iedere rock liefhebbende 50'er kent haar nog. Ze had samen met haar man Nelles 'n toffe jeugdclub in de oude maalderij..... "DE KID-BOYS". Velen van mijn generatie hebben daar voor de 1ste keer gezoend of zijn er voor de 1ste keer van hun leven zat geweest.... En als het uit was met uw lief, of ge had problemen op school of thuis.... bij Nelly mocht ge steeds uw verhaal komen doen bij 'n bakje koffie in haar keukentje. In 1994 schreef ik 'r nog 'n klein stukje over in de brochure van 'n motorrit. Deze motorrit, De Jaarlijkse 1Mei Ardennenrit , heeft 30 jaar bestaan en vond zijn oorsprong bij Nelles en Nelly. Ooit heb ik Nellie d'r haar nog gewassen onder de pomp die buiten op het koertje stond, geheid dat ze zich dit nog herinnerd, vraag het haar maar. Dikke proficiat Nelly en nog bedankt voor de vele mooie weekends die wij bij jullie mochten beleven ♥ <3"

Bronvermelding foto's:
Familie Havermans-Seegers
Rawepo

Het zesde half jaar van “Den Grooten Oorlog”

Door: Luc Andries

Februari 1917 - juli 1917

Binnen een half jaar is het drie jaar oorlog.

De bevolking lijdt. In de winter is de voedselschaarste schrijnend. De Belgen hebben honger en bovendien is de **winter van 1917** een van de strengste van de twintigste eeuw. De voedselbevoorrading vermindert omwille van de onbeperkte duikbotenoorlog. Wel zien we in eigen land menslievende groeperingen opbloeien en daar tegenover zijn er de woekeraars die geen greintje medelijden hebben met de Belgische burgers. De oorlog treft meer en meer bredere lagen van de bevolking. Bij de “betere burger” wordt nog slechts één kamer verwarmd zodat er nog geld overblijft om de woekerprijzen voor voeding op te brengen. Honger is sociaal bepaald en er ontstaat wrijving tussen de bevolking. Bovendien ontstaat er een spanningsveld tussen de stad en het platteland omdat voedselgebrek niet alleen sociaal bepaald is maar zelfs geografisch. In landelijke gebieden zijn de tekorten en hulpbehoeften minder. Omwille van de exuberante prijzen voor levensmiddelen op de zwarte markt wordt de “boerenbuiten” beschuldigd van profitaat op de rug van de miserabele stedelingen.

02-02-1917		In Ukkel bedraagt de minimumtemperatuur $-16,5^{\circ}\text{C}$.
03-02-1917		Overall in België worden zeer lage minima geregistreerd : $-18,3^{\circ}\text{C}$ in Bree, $-18,8^{\circ}\text{C}$ in Gembloers, $-22,5^{\circ}\text{C}$ in Stavelot, $-23,2^{\circ}\text{C}$ in Rochefort...
10-02-1917		Een strenge koudegolf teistert ons land tussen 20 januari en 10 februari : in Ukkel zijn er 22 opeenvolgende ijsdagen en de minimumtemperatuur zakt 17 keer onder -10°C .
31-03-1917		Met een gemiddelde temperatuur van $2,5^{\circ}\text{C}$ – een maand januari waardig – is dit de koudste maand maart van de eeuw in Ukkel (normale gemiddelde temperatuur : $5,9^{\circ}\text{C}$).
30-04-1917		Dit is de koudste maand april van de eeuw : de gemiddelde temperatuur bedraagt slechts $4,6^{\circ}\text{C}$ in Ukkel (normaal : $8,7^{\circ}\text{C}$). De maand telt ook 12 vorstdagen.
31-07-1917		Er valt 88 mm regen in Dessel, in de Antwerpse Kempen.

De winter houdt aan tot in april. Na deze barre winter volgen verscheidene overstromingen door wateroverlast van smeltende sneeuw en zware regenbuien (bron: KMI-België).

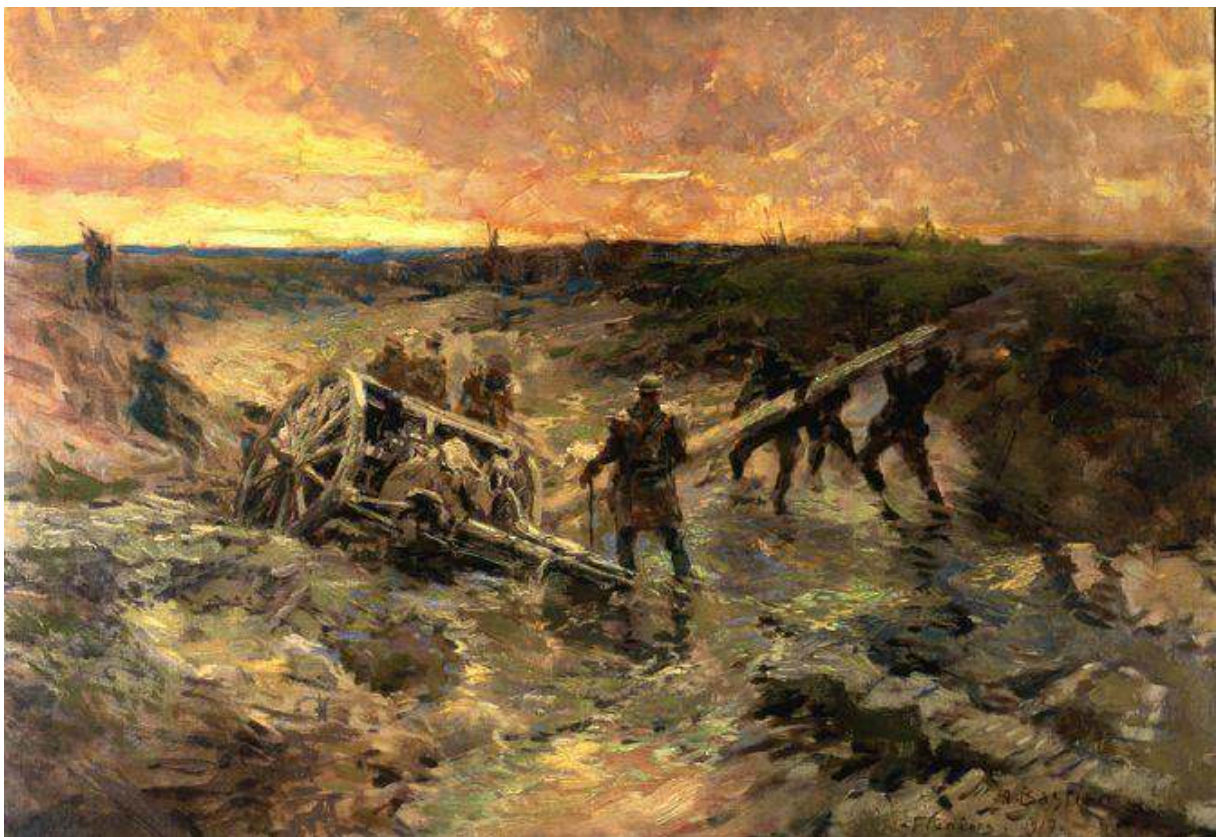
De **oorlogsmoeheid** is erg groot. Op alle fronten (west en oost) zijn er gigantische verliezen geleden. De vredespogingen van vorig jaar hebben geen kans gekregen. De geallieerden zijn nog steeds overtuigd dat een offensief in het Westen de oplossing is. De Duitsers kiezen hier voor het defensief en aan het oostelijk front hebben zij, dank zij de Russische Revolutie, een zogezegde overwinning behaald. Als gevolg brengen ze de Duitse oostelijke legereenheden ter versterking over naar het Westen.

Voor de strijdende partijen groeit dus het besef dat de oorlog niet langer vol te houden is en belangrijke strategieën waar men de blauwdrukken van heeft, zullen uitgevoerd worden.

Ondanks de uitzichtloze situatie aan het front wordt er geijverd voor cultuur en kunst. Zo ontstaat er begin 1917 de vereniging “Kunst aan de Yzer”. Eerder in 1916 heeft het Belgisch leger een “Section documentaire artistique de l’armée en campagne” (sectie van het leger aan het front voor artistieke documentatie met bijvoorbeeld gedichten en schilderijen). Deze sectie stelt 26 officiële frontschilders tewerk. Daarnaast heeft het leger een eigen fotoservice (“Service photographique”). Koningin Elisabeth zou voor de oprichting van deze sectie geijverd hebben.

Affiche en Koningin Elisabeth met de Brusselse schilder Leon Huygens (bron: koninklijk paleis)

Alfred Bastien, Canadese artilleristen (bron: Canadian War Museum)

André Leynen: soepkorvee te Nieuwpoort en James Thiriar: kon. Elisabeth bij het voetbal in De Panne

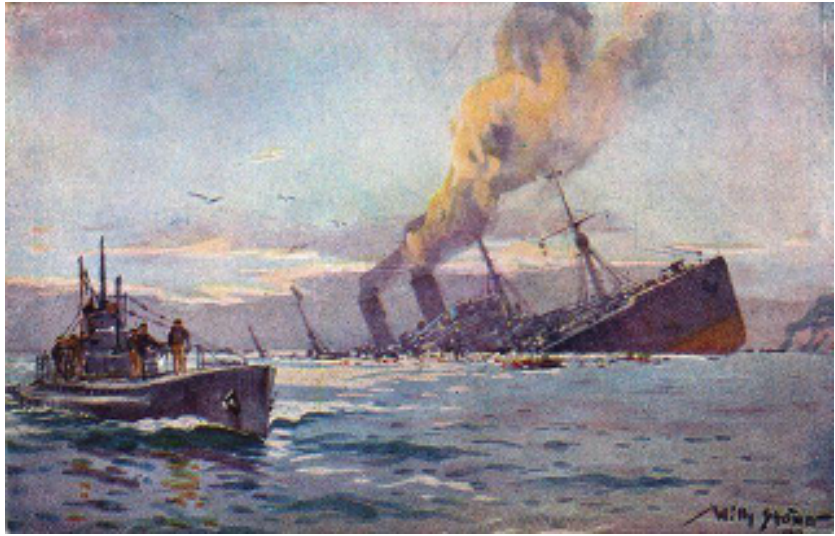
1 februari 1917 start de **onbeperkte duikbotenoorlog** door Duitsland uitgeroepen op 31 januari 1917. In de maanden februari en maart brengen de U-boten acht schepen van de Verenigde Staten tot zinken. Drie Amerikaanse schepen werden naar de kelder gejaagd op drie dagen (16, 17 en 18 maart). De Duitsers hopen op deze manier een beslissing te forceren in de Eerste Wereldoorlog alvorens de Amerikanen hun volledig potentieel kunnen inzetten. Aanvankelijk lijkt het te lukken. De 200 Duitse onderzeeërs kelderen gemiddeld 600.000 scheepston per maand. In april vernietigen zij 474 schepen (886.907 ton). De geallieerde en Amerikaanse scheepswerven kunnen deze verloren schepen onmogelijk vervangen tegen dit vernielingstempo. Daarom besluiten de geallieerden in konvooi te varen met een gewapende escorte en de nieuwe uitvinding, de sonar. Dit apparaat stelt ons in staat om de U-boten te lokaliseren. Bij de wapenstilstand in 1918 hebben de Duitsers ongeveer 5000 geallieerde schepen tot zinken gebracht. Dit is goed voor 12 miljoen scheepston en 15.000 manschappen.

President Woodrow Wilson en het Zimmerman telegram in code verstuurd vanuit de Duitse ambassade te Washington naar de Duitse collega's in Mexico Stad. (bron: Wikipedia)

We mogen in deze context niet vergeten dat Duitsland op 19 januari 1917 het **Zimmerman-telegram** heeft verstuurd naar de Duitse ambassadeurs in Washington en Mexico Stad. Het telegram is verstuurd door Arthur Zimmerman, Duits staatssecretaris van Buitenlandse Zaken.

Daarin staat dat Duitsland met Mexico een bondgenootschap wil sluiten, waarin Duitsland belooft om de Amerikaanse territoria Texas, Arizona en New Mexico terug te geven aan Mexico bij een overwinning. Helaas voor de Duitsers weet de Britse marine dit telegram te onderscheppen en te ontcijferen. President Wilson krijgt daarop het ontcijferde telegram en laat het op 1 maart 1917 publiceren. U begrijpt dat de Amerikaanse publieke opinie verontwaardigd is.

Duitse onderzeeboot (U-boot). De getroffen Vigilantia (bron: oorlogskalender Davidsfonds).

Dit is dus de bekende druppel die de emmer doet overlopen. Op 2 april 1917 vraagt Wilson aan zijn parlement om Duitsland de oorlog te verklaren.

6 april 1917 wordt door de Verenigde Staten van Amerika de oorlog verklaard aan Duitsland.

Het muitend Russisch leger (bron: Wikipedia)

Lange wachtrijen bij de bakker. (bron: Wikipedia)

Tsaar Nikolaas II (bron: Wikipedia)

Ondertussen kent men in Sint-Petersburg (Rusland) de **Russische Revolutie** die plaatsvindt op 11 maart 1917 volgens onze Gregoriaanse kalender (27 februari 1917 is de datum volgens de Russische Juliaanse kalender). We merken even op dat deze datum ruim moet geïnterpreteerd worden omdat een revolutie niet met een vingerknip ontstaat. Deze revolutie is te wijten aan de tegenslagen van het Russische leger, armoede, honger en het aanwakken van het nationalisme door de Duitsers in Estland, Letland, Litouwen, Oekraïne en nog enkele andere landen. De Duitsers steunen ook allerlei revolutionairen zoals Lenin die op 16 april 1917 vanuit zijn ballingschap in Zwitserland via Duitsland en Scandinavië terugkeert in Petrograd (Sint-Petersburg). En op die bewuste dag in maart breken stakingen uit onder andere wegens rantsoenering van brood, mouterij en desertie in Petrograd (het latere Leningrad, nu terug Sint-Petersburg). Het leger kiest de zijde van het volk en tsaar Nikolaas II moet troonsafstand doen. Aanvankelijk kan de liberaal-socialistische regering van Rusland de strijd met de Duitsers verder zetten. Alexander Kerenski, socialistisch leider, kan met de hulp van de bolsjewieken een militaire staatsgreep verijdelen. De gewapende bolsjewieken kunnen bogen op een brede steun bij de bevolking omdat zij de vrede tot elke prijs eisen. Dit is echter nog niet het einde van de Russische revolutie.

Lenin, met paraplu, op 13 april 1917 op doorreis in Stockholm (Zweden) (bron: Svenska Dagbladet)

Deze Russische revolutie kent navolging in Frankrijk in de maanden mei en juni 1917 waarbij 57 Franse soldaten worden veroordeeld en geëxecuteerd. Tevens is er in de maand april in Berlijn een staking van 300.000 werknemers uit voornamelijk de wapenindustrie. Aan het Vlaamse front deserteren ongeveer 15.000 Duitse soldaten die naar Nederland vluchten waar ze getuigen van de onmenselijke toestanden in de loopgraven. Het is voor alle legers zeer moeilijk om hun manschappen gemotiveerd te houden. Op 15 juni 1917 schrijft de Britse oorlogsdichter Siegfried Sassoon in zijn brief "A soldiers declaration" (de verklaring van een soldaat) het volgende: *"Ik meen dat de oorlog opzettelijk verlengd wordt door diegenen die de macht hebben om hem te beëindigen. Ik heb het lijden van de troepen gezien en meegemaakt en ik kan niet meer toestaan dat dit lijden nog langer voortduurt"*.

Siegfried Sassoon, Vlaamse soldaten worden aangemoedigd over te lopen (bron: Wikipedia)

In België (maart 1917) werken de Duitsers ook op de **nationale gevoelens van de Vlamingen**. Zij vinden dat de Vlamingen lijden onder de Walen. Wallonië of de Franstaligen overheersen de Nederlandstaligen of Vlamingen. Deze Vlaamse meerderheid is volgens de Duitsers van afstamming een Germaans volk. In dat opzicht is België niet neutraal omwille van zijn Franstalige overheid en gedraagt het zich als een satellietstaat van Frankrijk. Zo rechtvaardigen de Duitsers de inval in België en de bevrijding van hun Germaanse stambroeders. Door een Vlaamse politiek te voeren, hoopt men de Vlamingen en zelfs de Nederlanders voor zich te winnen. De Duitsers voeren op allerlei manieren propaganda voor deze "Vlaamse zaak". Zo heeft men de belofte gedaan om de Vlaamse krijgsgevangenen beter te behandelen dan de Waalse. Al deze pogingen scoren niet bij de bezette bevolking. Er is echter een zeer bescheiden groep radicale Vlaamse intellectuelen die zichzelf Jong-Vlaanderen noemen. Zij kiezen voor het pan-Germaanse gedachtegoed. Deze Vlaams-vriendelijke politiek leidt tot wantrouwen aan de Waalse kant. Het officiële België met zijn regering in Le Havre, kant zich tegen deze radicale Vlamingen. De botsingen stapelen zich op en er komt een stroming op gang die partij kiest voor het Vlaamse volk tegen de Belgische staat: **het activisme**. De activisten zijn tegen de traditionele Vlamingen die de Vlaamse kwestie willen laten rusten tot na de oorlog. De Belgische regering in Frankrijk staat wel onverschillig tegenover deze kwestie en de Duitsers stellen hier propaganda en interesse in de Vlaamse cultuur tegenover, al dan niet gemeend.

Deze al dan niet geveinsde interesse resulteert in de totale vernederlandsing van de universiteit van Gent. Het voltallige Gentse professorencorps nam collectief ontslag uit solidariteit met de frontsoldaten en de andere universiteiten. De Duitsers moeten op zoek naar nieuwe professoren. Dit is echter niet vanzelfsprekend. Maar door de patstelling van de oorlog in de zomer van 1916 zijn er een aantal docenten aangetreden waarvan de wetenschappelijke standaard dubieus is. De Duitsers doen alle moeite om deze universiteit niet Duits te laten

zijn. Bij de opening op 24 oktober 1916 zijn er dan ook meer professoren dan studenten. De Duitsers weten dit aantal studenten op te krikken door te dreigen met deportaties van jongemannen. Zij geven studiebeurzen, voedselbonnen, extra vleesrantsoenen en vrijstelling van dwangarbeid. Dit impliceert dat het niveau van deze studenten betreurenswaardig is. De Belgische regering weigert echter na de oorlog concrete beloften te maken voor een vernederlandsing van de Universiteit Gent en weigert om de diploma's te erkennen. De medewerkers aan deze Von Bissing-universiteit (de universiteit wordt zo genoemd naar de Duitse gouverneur-generaal in België Von Bissing) worden na de oorlog zwaar gestraft en de studenten krijgen het verbod om in België verder te studeren. Zij wijken na de oorlog uit naar Nederland en Duitsland.

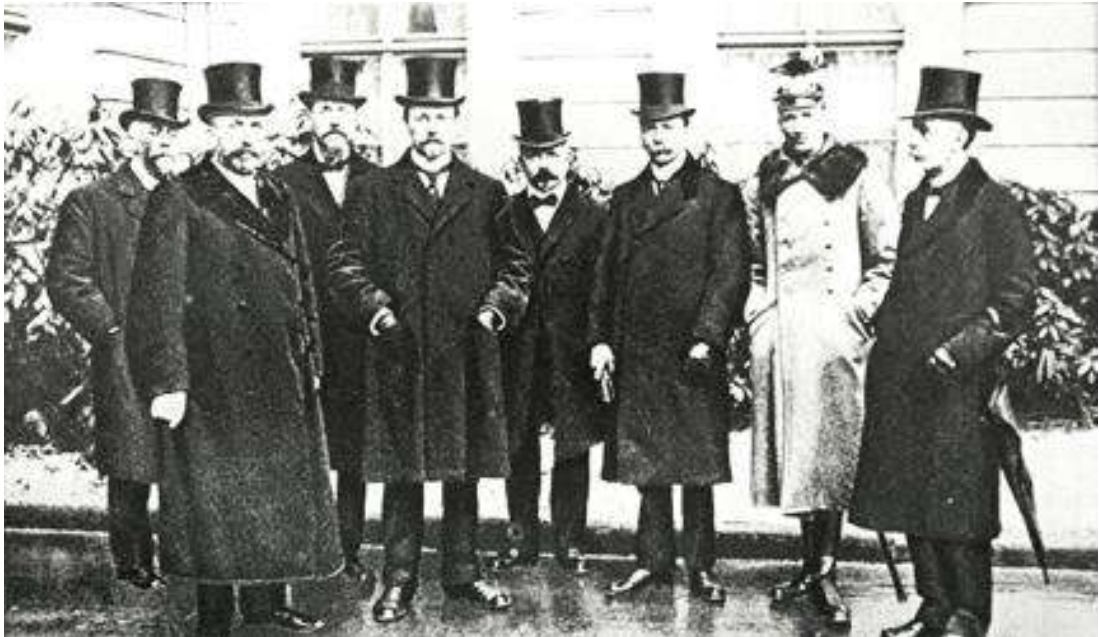
Na de **Vlaams-nationale landdag van 4 februari 1917** radicaliseert het activisme nog meer en wordt de **“Raad van Vlaanderen”** opgericht. Er wordt met Von Bethmann-Hollweg (rijkskanselier van Pruisen) op 21 maart 1917 een overeenkomst gesloten en besloten tot afkondiging van een bestuurlijke scheiding tussen Vlaanderen en Wallonië.

Duitse propaganda , Von Bethmann-Hollweg , Aankondiging van de marionettenregering (bron: Wikipedia)

Niet alleen in België of Nederland maar ook aan het IJzerfront denken ondertussen de activisten en passivisten na over de toekomst van Vlaanderen na de oorlog. Na verloop van tijd ontstaat hieruit de **Frontbeweging**. Door het aanslepen van de oorlog zijn de katholieke Vlaamse intellectuelen aan het front bezorgd over het moreel van de soldaten en bekommeren zich om hun opvoeding en zedelijkheid. Bovendien ergeren deze Vlamingen zich aan de overwegend Franstalige legerleiding. Aan het front verschijnen verschillende tijdschriftjes of blaadjes naast de officiële “Legerbode”. Dit krantje bericht uiteraard alleen over de wapenfeiten van de geallieerden. De berichtgeving in de Legerbode is duidelijk voor de Belgen en overdrijft in zijn beschrijvingen. We kunnen het beschouwen als propaganda van onze kant. Daarnaast hebben we de verschillende niet-officiële blaadjes waarvan sommigen met de hand geschreven zijn. Deze blaadjes vormen meer en meer een doorn in het oog van de Belgische legerleiding. Sommige artikels in deze tijdingen engageren zich politiek. De legeroversten voelen zich bedreigd door de dalende motivatie van sommige Vlaamse soldaten. Bovendien stelt de Frontbeweging zich op als tegengewicht voor de Franstalige legertop en heeft ze rechtstreekse contacten in de katholieke regering te Le Havre. De overheid laat echter na om de Vlamingen gerust te stellen voor wat er na de oorlog zou kunnen gerealiseerd worden. Zij voert eerder een repressief beleid door onder andere de blaadjes te censureren en er volgt een definitief verbod vanaf 11 februari 1917. Dit betekent niet het einde van de Frontbeweging. Zij radicaliseren en gaan ondergronds. Zij stellen vanaf mei 1917 zelfbestuur voor Vlaanderen prioritair. De organisaties die oorspronkelijk de katholieke zeden bewaken, gaan samen met de Frontbeweging strijden voor

de Vlaamse onafhankelijkheid. Er worden steeds scherpere pamfletten verspreid en ze schrijven een open brief aan Koning Albert I op 11 juli 1917.

De zeven verraders/activisten o.l.v. August Borms en Pieter Tack met hun Duitse begeleider die in Berlijn de autonomie van Vlaanderen komen bepleiten en verkrijgen

Vlaamse soldaten herdenken de Guldensporenslag

Open brief aan den Koning van België
Albert I

Vlaamingen, gedenkt het Guldenstrokenfeest
(op 5de Augustus, 1914)

Sire,

Tot vertrouwen in U die, bij het ingaan van den wereldoorlog, de Vlaamingen aan het Guldenstrokenfeest herinnerdet, komen wij tot U, wij, de Vlaamsche soldaten, het Vlaamsche leger, het leger dus van den Yser, om U te zeggen wat wij lijden, waarom wij lijden, om U te zeggen dat we ons bloed voor ons land veil houden doch dat het niet dienen mag om de boeien van ons volk nauwer toe te halen maar om het vrij te laten ademen, vrij te laten leven.

We hebben geen vertrouwen in onze oversten die ons meer dan ooit tegengaan. De pers, die ons gedurig bekampt, wordt gesteund, We wantrouwen de regeering die door ons gekend, misbruik makend van haar gezag ons 85 jaar lang heeft bedrogen. In U alleen, o Koning gelooven we nog: op 5de augustus 1914, wist gij de Vlaamingen aan te spreken, lijk het behoorde, als wildet ge aantoonen dat we terecht op U mogen rekenen, noods op den aanvoerder van het Vlaamsche leger in 1302, gij staat hier te velde om recht en eer te verdedigen en zult dit nooit beworst duldten ^{dat we eigen medeliden} door hun en uw machthebbenden in die eer en dat recht gekrenkt worden. Ook daarom komen we U ter gelegenheid van het Guldenstrokenfeest om ons recht vragen.

Van of 1330, begon de lijdensgeschiedenis van het vlaamsche volk. Ons volk is verlacht, verongelijkt, diep vervallen. In België is voor de Walen alles, voor de Vlaamingen niets. We wilden dat de grondwet die zegde dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet, geen ijdel woord bleef,

“Ons Vaderland” is het officiële orgaan van de Frontbeweging.

De krant heeft een Vlaams-radical houding en krijgt heel wat tegenwerking vanwege de officiële Belgische instanties. Het blaadje wordt verspreid onder de frontsoldaten.

v.l.n.r.: de Pillecyn, de Beuckelaere, Daels, Borginon, Vangramberen (bron: AMVC Letterenhuis Antwerpen)

De leiders van de Frontbeweging dromen van een vrij en zelfbeslissend Vlaanderen tijdens de oorlog. Na de oorlog verbreekt deze beweging. De kopstukken worden gevangen genomen en veel Vlaamsgezinde soldaten hebben na de oorlog geen zin meer in een nieuwe strijd. Bovendien schrikken ze bij hun terugkeer van de anti-Vlaamse houding van de bevolking. Na de oorlog laat de Frontbeweging een fundamentele erfenis na aan het Vlaams-nationalisme.

Samenvattend: de Vlaamse Beweging is een verzamelterm voor het geheel van verenigingen en personen die zich richten op de emancipatie van het Vlaamse volk in de context of tegen de achtergrond van België. Maatschappelijk vertaalt dit streven zich meestal in een ontmanteling van de staatsstructuur.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kennen we de volgende groepen binnen de Vlaamse Beweging:

- 1) **Activisten**: collaboreerden met de Duitse bezetter om hun doel te bereiken. Bekende Activisten zijn onder andere: Lode Craeybeckx (de latere burgemeester van Antwerpen), Paul van Ostaïjen, Felix Timmermans en Ward Hermans ("Houthakker") uit Turnhout.
- 2) **Passivisten**: wijzen elke samenwerking met de bezetter af
- 3) **Frontbeweging**: een beweging aan het front die zich tegen het Franstalig taalbeleid van het Belgisch leger verzet

Verder kent in ons landje en onder de eigen kerktoren de oorlog zijn reeds enkele jaren gewone gangetje van verordeningen en opeisingen.

Op 4 april 1917 moeten voortaan de ramen en vensters lichtdicht zijn. Na 19.00 uur moeten alle winkels gesloten zijn en na 22.00 uur mag er niemand meer op straat. De bezetter en grenswachten bij ons zijn vaak gehandicapt ten gevolge van oorlogsverwondingen of jongens van 14 à 15 jaar.

18 april 1917: Moritz Von Bissing de gouverneur-generaal van België overlijdt en wordt opgevolgd door generaal Ludwig von Falkenhausen, 73 jaar oud.

Von Falkenhausen, Moritz von Bissing met "zijn Nederlandstalige Universiteit van Gent" (bron: De redactie.be)

De feestelijke opening van het studentenhuis 'Hou ende Trou' in de Gentse Sint-Pietersnieuwstraat in 1917.
In het midden achteraan Ludwig von Falkenhausen, die de intussen overleden Freiherr von Bissing was opgevolgd als gouverneur-generaal van bezet België (bron: Universiteitsarchief Gent).

Wat gebeurde er in deze periode in Ravels? Onze gemeente leeft zoals we al eerder vermelden op een eiland. De Duitse bevelhebber te Ravels bestuurt onze gemeente autocratisch tussen de dodendraad aan het kanaal en de Nederlandse grens. Hij volgt de bevelen op van zijn oversten en verder maakt hij praktisch gebruik van zijn positie om prijzen van voedingswaren in zijn voordeel te bepalen. Wat bij de plaatselijke landbouwers voor onvrede zorgt.

In **mei** volgen opeisingen van alles wat kan gebruikt worden om wapens te maken of de oorlog aan de gang te houden. Dus worden de deuren weer eens plat gelopen voor wat pin- en gladde ijzerdraad, populieren, essen, wilgen en dennen.

Op **1 mei** worden Jaak Van Beurden en Justina Printemps te Ravels gearresteerd op verdenking van anti-Duitse handelingen. Jaak wordt tot 31/12/ 1917 opgesloten en Justina tot 31/10/1917.

28 mei, tweede pinksterdag wordt in de pastorie van Ravels bij pastoor Van Mechelen huiszoeking gehouden. Correspondentie met het bisdom, rekeningen en begrotingen van de kerkfabriek van na 1914 worden in beslag genomen en nooit teruggebracht.

Calvarieberg op het kerkhof van Ravels bij de Sint-Servatiuskerk met pastoor Van Mechelen in het medaillon

In juni 1917 wordt er nog eens koper opgeëist en moet men het bezit van wollen matrassen melden. Dat koper kan in meubelbeslag zitten zoals klinken, scharnieren, sloten, enzoverder. Met het koper kunnen ze obussen en kogels maken. Verder zijn er geen Ravelse jongens in dit half jaar gesneuveld. Voor Ravels is het al bij al een “rustig” half jaar geweest. Daarentegen is er internationaal veel op handen en komt er een keerpunt in de oorlog.

Dit wordt bevestigd in **juni 1917** door de **Verenigde Staten van Amerika**. Zij zetten de eerste Amerikaanse jongens aan wal in Frankrijk. Het zijn de eerste eenheden van het American Expeditionary Force onder bevel van generaal John J. Pershing. De VS brengen een miljoenenleger op de been. Amerika heeft echter in 1914 een kleiner leger dan België en zet een grote mobilisatie op touw. Dit onervaren nieuwe leger moet getraind worden. Daarom krijgen de Amerikaanse jongens die al in Frankrijk zijn ondertussen Franse en Engelse instructeurs. Tegelijkertijd worden er ook van deze lesgevers naar de Verenigde Staten gezonden om daar alvast training te geven. Amerika zit door het op de been brengen van deze 2,8 miljoen soldaten met een logistiek probleem. Denken we hier alleen maar aan voeding en kleding. Komt daarbij nog bewapening en transport. Amerika zet op korte termijn honderden schepen op stapel om zijn jongens naar Frankrijk te brengen. Aanvankelijk staan de Amerikanen onder het bevel van Frankrijk. Het is pas in de zomer van 1918 dat de Amerikanen een eigen bevelvoering krijgen.

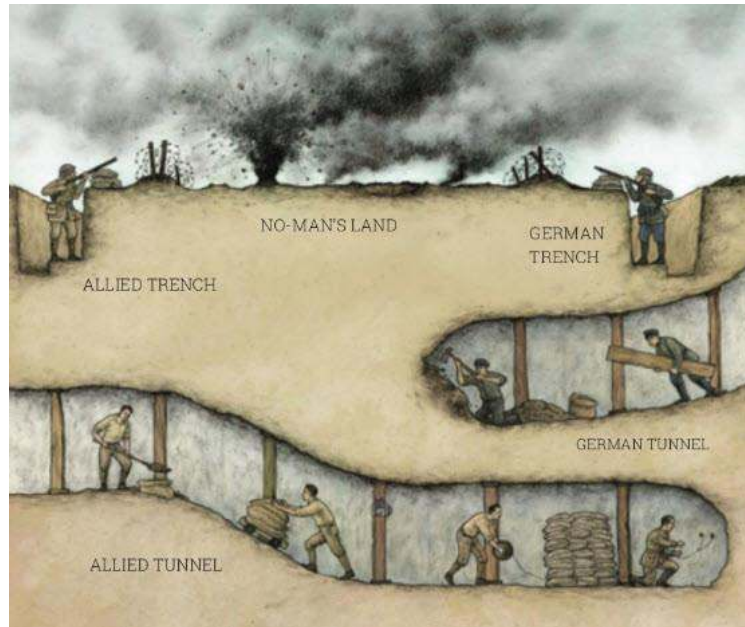

Enkele posters voor mobilisatie, vrouwen in de oorlogsindustrie en fondsen inzameling in de Verenigde Staten (bron: alamy stock)

Op 7 juni 1917 om 03.10 uur ontsteken de Britten op 19 plaatsen in de buurt van Mese springstof onder de Duitse stellingen. De schok voelt aan als een aardbeving tot in Parijs en de klap is te horen tot in Londen en zelfs Dublin. Het is de Apocalyps van de bekende **mijnenslag bij Mese**. Deze 19 dieptemijnen zijn geplaatst tussen Hill 60 en Ploegsteertbos in de gemeenten Ieper, Heuvelland, Wijtschate, Mese en Komen. Voor deze grote explosie die het landschap ingrijpend zal veranderen, heeft men al geëxperimenteerd met kleinere ondergrondse mijnen.

Mijnkrater bij Peckham te Wijtschate (bron: inventaris onroerend erfgoed Vlaamse Gemeenschap)

Tunnel gegraven door Britten (bron:Wikipedia). Schema van tunnelgraverij door Duitsers en geallieerden (bron: Martinus Evers)

Kunstenaarsimpressies (bron: Martinus Evers en Deredactie.be)

Mijnenoorlog is niets nieuws onder de zon in 1917. Het is reeds van oudsher een belegeringstechniek.

Het front zit einde 1914 vast aan weerszijden van het niemandsland en de troepen zitten ingegraven. Daarom besluiten de Fransen om op 29 december 1914 ten oosten van Ieper een ondergrondse mijn tot ontploffing te brengen. De Fransen gebruiken daarna deze tactiek meerdere malen. De Duitsers laten zich niet onbetuigd en gaan ook ondergronds werken. De technieken worden steeds beter en men maakt gebruik van mijnwerkers om de tunnels te graven. Dit moet zeer omzichtig gebeuren want ondertussen hebben beide partijen allerlei af luisterapparatuur en andere technologieën ontwikkeld om de richting en de diepte van de gangen zo precies mogelijk te bepalen.

Duitse tunnelgravers (bron: Wikipedia)

Ierse vredestoren (bron: inv. Onr. Erfg.)

De slag bij Mesen is een van de meest geslaagde acties aan het westelijk front. Door de ondergrondse explosies en de samenwerking van luchtmacht, infanterie en artillerie heeft men in één dag alle objectieven bereikt. Dit sterkt de Britse bevelhebber Haig dat de Duitse weerstand te breken is.

Er zijn voor deze ondergrondse oorlog in totaal 24 mijnen ingegraven. Zoals u gelezen heeft zijn er 19 tot ontploffing gebracht. Eentje van de resterende vijf mijnen is door een blikseminslag ontploft in 1955. Een andere is door het vernietigen van de toegangstunnel niet gerecupereerd. Dus zitten er nog vier onontplofte dieptebommen in de ondergrond.

De Britten, Ieren, Australiërs en Nieuw-Zeelanders hebben met het veroveren van de heuvelrug te Wijtschate-Mesen een doorbraak gerealiseerd in de Eerste Wereldoorlog en geven hiermee de aanzet tot de Derde Slag om Ieper die op 31 juli 1917 begint. Hierover meer binnen een half jaar in tijdschrift nummer 87 van maart 2018.

Bronvermelding:

De Grote Oorlog, Het koninkrijk België tijdens de Eerste Wereldoorlog---Sophie de Schaepdrijver;

Mijn land in de kering 1830-1980, deel 2/1914-1980---Karel Van Isacker

Oorlog in België---Luc De Vos, Tom Simoens, Dave Warnier, Franky Bostyn;

Pastors berichten over de Eerste Wereldoorlog---Studium Generale;

De Duitsers te Turnhout door Eugene Waterschoot---Studium Generale;

Weelde Toen en Nu---HeE Nicolaus Poppelius;

Foto's tenzij anders vermeld: collectie HeE Nicolaus Poppelius, Luc Andries;

Voorbij Activiteiten

Door: Bas Van Haeren

Parochiebedevaart naar Den Briel met cultuur-historisch middagprogramma

Ook dit jaar weer vertrok er een volle bus vanuit onze gemeente naar Den Briel om er in de voormiddag de martelaren van Gorcum, in het bijzonder de Heilige Nicolaus Poppelius te gaan vereren. Een traditie die in ere wordt gehouden.

In het voormiddagprogramma stond er de eucharistieviering op het programma. Anders dan in het verleden werd er, terwijl de grote groep de bedevaartkerk bezochten, de gelegenheid geboden, voor hen die dit wilden, om te verpozen in het vestingstadje Brielle.

De namiddag werd gevuld met een interessant bezoek aan het Vlas en Suikermuseum in Klundert. In de westhoek van Noord-Brabant verbouwt men al eeuwen vlas en suikerbiet, de grondstoffen voor de productie van lijnolie, vlaslint en suiker. De groep werd er ondergedompeld in het leven en werken in het vlas, de suikerbieten en de suikerfabrieken.

We mogen terugkijken op een geslaagde dag.

Fietstocht 2017

Voor onze vereniging staat in de laatste week van augustus de jaarlijkse fietstocht op de agenda.

Het weer mocht zeker de spelbreker niet zijn op deze zonnige dag!

Dit jaar bracht de fietstocht ons naar Westelbeers. Met de nodige ontspanning en welgekomen verfrissing onderweg.

We mogen Cis en Harry hartelijk bedanken voor de goede voorbereiding en begeleiding van deze activiteit.

Luitenant-Kolonel Coenraad Van Valkenburg

Door: Cis Vissers

*Nederlandse held, gesneuveld in de tiendaagse veldtocht in 1831.
Geëerd met een monument in Westelbeers.*

Gebeurtenissen voorafgaand aan de tiendaagse veldtocht

Na de nederlaag van Napoleon in 1814 wensten de overwinnaars Engeland, Pruisen, Oostenrijk en Rusland orde op zaken te stellen in Europa. Oostenrijk maakte geen aanspraak meer op de Zuidelijke Nederlanden en er werd beslist om de Zuidelijke bij de Noordelijke Nederlanden te voegen. Zo wilden zij verhinderen dat Frankrijk in de verleiding zou komen om de Zuidelijke Nederlanden te annexeren.

Willem I, prins van Oranje en soeverein vorst van de Noordelijke Nederlanden, werd tijdens het congres van Wenen in februari 1815 voorgedragen als nieuwe koning van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden.

Willem I slaagde er echter niet in een harmonisch samenleven van het zuidelijk met het noordelijk deel te bewerkstelligen.

De verschillen waren te groot zowel op religieus (rooms-katholiek versus protestants), economisch (het geïndustrialiseerde zuiden versus het agrarische noorden) als op taalkundig gebied (Frans in het zuiden, Nederlands in het noorden).

In 1830 brak in het zuiden de opstand uit. Frankrijk was ondertussen terug goede vrienden geworden met de andere mogendheden in Europa. Het "Franse gevaar" was geweken en de grote mogendheden erkenden België als onafhankelijk land.

Na heel wat diplomatieke onderhandelingen werd Leopold van Saksen Coburg aangesteld als nieuwe koning van het onafhankelijke België op 21/07/1831.

Leopold I

Willem I

Reactie van Willem I

Koning Willem I was in zijn eer gekrenkt. Nu hij op diplomatiek vlak niet meer werd gesteund door de grote mogendheden, plande hij een militaire aanval op het afgescheurde België. Zijn leger was echter verzwakt door de massale desertie van de Zuid-Nederlandse soldaten. Hij deed een beroep op het patriottisme van zijn Noord-

Nederlandse onderdanen. Vele leden van schuttersgilden boden zich aan als vrijwilliger. Ook gaven veel studenten o.a. uit Utrecht en Groningen gehoor aan de oproep. Zijn aanvalsleger groeide op 3 maanden tijd aan van 17.000 man tot 36.000. Bovendien had hij nog 50.000 man ter beschikking om zijn eigen grondgebied te verdedigen. Het aanvalsleger bestond uit 3 divisies infanterie, een divisie cavalerie en een reserve-divisie. Elke divisie was nog onderverdeeld in 2 brigades.

Hij verzamelde het leger aan de huidige grens met België. De eerste divisie was gestationeerd op de as Breda-Tilburg, de tweede divisie in Rijen en de derde divisie rond Eindhoven.

Op 2 augustus 1831 gaf Willem I het bevel tot de aanval. Zijn bedoeling was om met de 3 infanteriedivisies zo snel mogelijk Brussel te heroveren. Zijn troepen passeerden de grens op 3 plaatsen.

Nederlandse troepenbewegingen tussen 02/08/1831 en 12/08/1831

De eerste divisie viel België binnen via Baarle-Nassau, de tweede divisie via Poppel. Hier werd slag geleverd met het Belgische leger dat echter teruggedrongen werd. De Nederlanders plunderden Poppel om zich te bevoorraden. Daarna verzamelden zij zich in Ravels. Onder aanvoering van de Prins van Oranje, de latere Willem II, voerden zij een felle strijd met de Belgen. De zwaarste gevechten werden geleverd in de omgeving van de pastorie van Ravels. In 1831 stond de pastorie in de Peelse straat tussen Ravels en Ravels-Eel. Momenteel staat daar de kippenslachterij Klaassen.

De Belgische legerdivisie kreeg geen versterking en moest ook Ravels prijsgeven. Tijdens deze gevechten sneuvelden er 5 Belgische en 2 Nederlandse soldaten.

De prins van Oranje voert het bevel bij de slag bij Ravels in 1831

De oude pastorie van Ravels zoals je ze vandaag nog kan zien.

De derde divisie, onder leiding van luitenant-Generaal Meijer, overschreed de grens bij Postel. In de 2^e brigade trok een bataljon Groningse jagers, 120 man sterk, mee op. Dit bataljon stond onder leiding van luitenant-kolonel Van Valkenburg. De luitenant-kolonel kreeg later ook het bevel over de Noord-Hollandse jagers zodat hij leiding gaf aan 1.200 soldaten.

Luitenant-kolonel Coenraad Valkenburg

schilderij van Coenraad Van Valkenburg

Coenraad van Valkenburg werd geboren te Leiden op 25 oktober 1784.

Zijn vader Hermanus had carrière gemaakt in het Hollandse leger. Ook Coenraad was net als zijn 2 broers voorbestemd om een militaire loopbaan uit te bouwen. In 1799 vervoegde hij het Hollandse leger en werd in 1813 benoemd tot luitenant-generaal bij de Nationale Garde. Hij nam deel aan de bevrijding van Delfzijl in 1813/1814. Delfzijl, een belangrijk havenstadje gelegen in Groningen, was het laatste bolwerk in Franse handen na de val van Napoleon. Coenraad werd zelfs een tijdje bevelhebber van de Hollandse troepen die de stad belegerde.

In 1810 was Coenraad gehuwd met Copia Johanna van Bolhuis (overleden op 03/01/1821). Uit dit huwelijk werd 1 dochter geboren: Catharina Wilhelmina.

Zij was de dochter van een bierbrouwer in Groningen en na zijn militaire carrière werd Coenraad eveneens bierbrouwer. Daarnaast was hij ook belastingontvanger: eerst in Zuidhorn en Oldekerk, later in Winsum.

Hij huwde nog in 1821 met met Suzanna Viëtor, weduwe van een huisarts.
Uit dit huwelijk werd eveneens 1 dochter geboren: Clazina.
In 1828 scheidde hij van zijn tweede echtgenote.

Zijn deelname aan de tiendaagse veldtocht

In 1831 gaf Coenraad gehoor aan de oproep van koning Willem I om troepen te mobiliseren. Hij verzamelde op korte tijd 120 Groningse vrijwilligers en formeerde de "Groningse Jagers".

J. Oomkens Excudit.

C. VAN VALKENBURG.

*Luit. Kolonel der Groninger Vrijwillige Jagers.
Ridder der Ned^{sche} Leeuw.*

*Gebooren te Leyden 25 October 1784.
Gedeneuveld bij Baanterdem 11 Augustus 1831.*

Op 3 april 1831 vertrokken zij uit Groningen. Via 's Hertogenbosch bereikten zij rond 15 april Eindhoven. De Groningse jagers werden ingedeeld bij de 3^e divisie, 2^e brigade. Zij werden gelegerd in Kasteren, een gehucht van Liemde (Boxtel).

Op 2 augustus werd het sein gegeven België binnen te vallen. Ze overschreden de grens in Postel. Zonder noemenswaardige tegenstand bereikten zij via Mol en Kwaadmechelen op 7 augustus Kermt. In Kermt werd het bloedigste gevecht geleverd van de hele veldtocht. Er sneuvelden 25 Hollanders. De Groningse Jagers namen echter niet deel aan het gevecht. Zij moesten een observatiepost bemannen.

Op 8 augustus kreeg de derde divisie de opdracht naar Hasselt op te rukken. Bij Kuringen waren de Jagers onder leiding van Van Valkenburg voor de eerste maal betrokken bij een gevecht met Belgische verdedigers. De Hollanders waren in overtal en verdreven de Belgen waarna zij ook Hasselt innamen.

Ondertussen waren er onderhandelingen begonnen om een wapenstilstand af te dwingen. De voorstellen werden echter door koning Willem I afgewezen.

Op 10 augustus kreeg de 3^e infanteriedivisie de opdracht op te rukken naar Leuven. Leuven werd zwaar verdedigd door de Belgische koning Leopold I. Op deze manier wou hij de Nederlanders beletten Brussel aan te vallen.

Op hun weg naar Leuven bereikte de 3^e infanteriedivisie op 11 augustus 1831 de gemeente Boutersem. Dit dorp werd verdedigd door Belgische troepen die nog versterking kregen van 2 bataljons aangevoerd door koning Leopold zelf.

De Nederlanders met de Noord-Hollandse en Groningse jagers voorop, vielen de Belgen frontaal aan.

Luitenant-Kolonel Van Valkenburg had de leiding en reed als één van de eersten het dorp binnen. De Belgen openden het vuur en de luitenant-kolonel werd getroffen door 2 kogels: één in de hals en één in de dij. Hij viel van zijn paard en werd genadeloos gedood door de Belgen.

De dood van luitenant-kolonel Coenraad Van Valkenburg

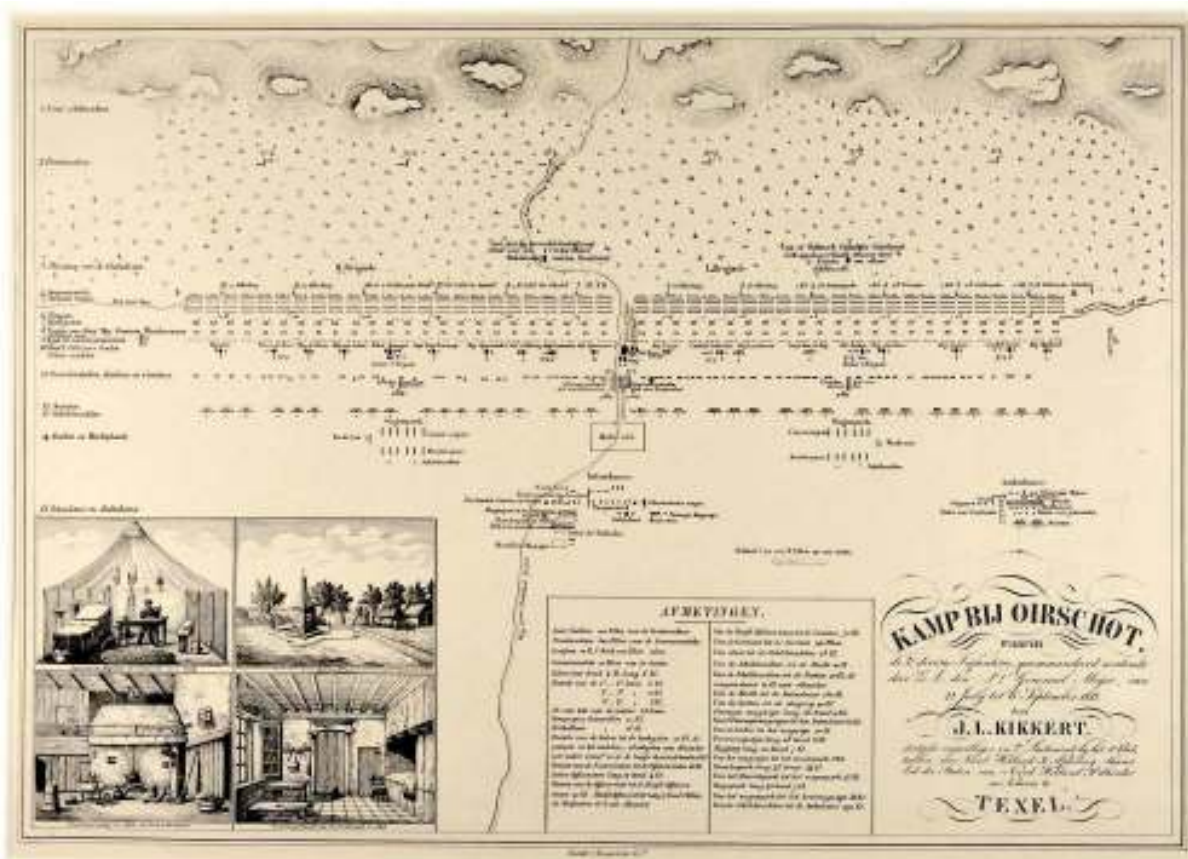
De luitenant-kolonel stierf de dag voor koning Willem I, onder grote druk van de Fransen, instemde met een wapenstilstand en zijn troepen terugtrok.

Monument in Westelbeers

Ook de Groningse Jagers trokken zich terug in Nederland. Zij werden ingekwartierd in de Beerzen. Daar bleven ze nog enkele jaren gelegerd.

Zij richtten in 1831 een erezuil op voor hun gesneuvelde luitenant-kolonel.

J.L. Kikkert maakte een tekening rond het kamp van Oirschot na de tiendaagse veldtocht. Hierop staat een afbeelding van het oorspronkelijke monument.

De rechtse tekening bovenaan geeft het monument weer.

In 1839 werden de vrijwillige korpsen opgeheven. Het monument is daarna ook verdwenen. Waar het oorspronkelijk monumentje juist heeft gestaan, heeft men niet kunnen achterhalen.

Het nieuwe monument ingehuldigd op 30 april 2016

De tiendaagse veldtocht bleef velen fascineren en enkele heemkundekringen vatten het plan op een nieuw herinneringsmonument ter ere van luitenant-kolonel van Valkenburg op te richten. Het staat dicht bij de plaats waar het oorspronkelijke monument moet hebben gestaan. Het werd gebouwd vlak bij de kapel uit 1637 op de kruising van de weg Netersel-Baarschot en de weg naar Middelbeers.

Het monument werd ingehuldigd op 30 april 2016. Hiervan werd een filmpje gemaakt en op "you tube" geplaatst.

Het monument is vrij te bezichtigen.

kapel Westelbeers uit 1637

Inhuldiging van het monument

Bronvermelding:

- Jos Van Gils: artikel "erezuil Coenraad Van Valkenburg" in tijdschrift van heemkundekring "Den Beerschen Aard"
- W. Walthuis: De tiendaagse Veldtocht van 2 tot 12 augustus 1831
Een relativering na anderhalve eeuw.
- Els Witte: Het verloren koninkrijk
- Els Witte: De constructie van België 1828-1847
- Jeroen Koch: Koning Willem I 1772-1843
- Wikipedia
- De Standaard
- Inventaris Onroerend Erfgoed
- kwartierstaat: The Valkenburg formulas
- archieven.nl: 608 C. Van Valkenburg 1813-1831
- you tube

Winnaar Heemkunde Quiz 2017

De vragen van de quiz van dit jaren bleken niet makkelijk te beantwoorden!?!
Van slechts weinig leden ontvingen wij een correct antwoord.

Annie Poppeliers uit Turnhout is de trotste winnares !!!

Het heeft haar, figuurlijk, bloed zweet en tranen gekost om de antwoorden op onze Heemkundequiz te kunnen vinden.

Jullie lezen het: Moeite wordt beloond!

Annie ontving als prijs een mooie orchidee.

**Heemkunde- en Erfgoedvereniging
Nicolaus Poppelius
vzw**

BESTUUR:

Voorzitter:	Luc Andries, Pastoor Coolsstraat 15, 2382 Ravels	0474 97 17 27
Secretaris:	Rina van der Vloet, Mierdsedijk 70, 2382 Ravels	014 655588
Penningmeester:	Ries van der Linden, Tilburgseweg 75, 2382 Ravels	014 478066
Leden:	Ad Rens, Klein Goorbeek 2, 2382 Ravels	014 659958
	André Van Gils, Steenweg op Weelde 118, 2382 Ravels	014 656893
	Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Ravels	014 699126
	Mieke Van Hauteghem, Schatrijt 2, 2382 Ravels	014 687332
	Magda Vloemans, Turnhoutseweg 2, 2381 Ravels	014 655156
	Marinus Willems, Weeldestraat 154, 2381 Ravels	014 655728
	Cis Vissers, Lindenlaan 8, 2382 Ravels	014 656750
	Harry Vrijzen, Eikenlaan 15, 2382 Ravels	014 656420

REDACTIEADRES:

Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Weelde, 014 699126

redactie@nicolaus-poppelius.be

Voor informatie in verband met de inhoud van dit tijdschrift, de vormgeving of verschenen teksten kunt u steeds terecht op het redactieadres. Wenst u een tekst of een idee voor publicatie aan te bieden, dan kunt u dit ook doen via een bestuurslid. (Iedere auteur is verantwoordelijk voor de ingestuurde werken.)

CONTACTGEGEVENS:

Adres: Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel

Bankrelatie:

Rekeningnummer: 733-3522204-67

IBAN: BE93 7333 5222 0467

BIC code: KREDBEBB

Museum: Heemkundemuseum "Het Kaske", Dorp 64 te 2382 Poppel,

is open elke tweede zondag van de maand van 14u. tot 17 uur.

In december, januari en februari is het museum gesloten.

Wel zijn er in deze wintermaanden bezoeken mogelijk op afspraak.

Groepsbezoeken kunnen aangevraagd worden via het reserveringsformulier dat u kunt vinden op onze website.

Aanvragen kunnen natuurlijk ook gedaan worden per brief (zie hierboven voor het adres).

Archief- en Documentatiecentrum: Bredaseweg 46, 2381 Weelde-Station

Te bezoeken na afspraak: voorzitter@nicolaus-poppelius.be

Website: <http://nicolaus-poppelius.be>

Facebook: www.facebook.com/NicolausPoppelius

GEMEENTE RAVELS

brengt hulde in
HOME O.L.VROUW van de KEMPEN
aan:

Mevr. Til Van Dun	1.1.1900 - 1.1.2000
Mevr. Carolien Verhagen	11.9.1909 - 11.9.2009
Mevr. Phil van Hees	7.12.1909 - 7.12.2009
Mevr. Maria Quadflieg	16.10.1914 - 16.10.2014
Mevr. Nelly Zegers	30.06.1917 - 30.06.2017

100 JAAR

Proficiat

Vlaanderen
verbeelding werkt